

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Шумен, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагьозян

при участието на секретаря Силвия Й. Методиева
в присъствието на прокурора Е. Д. Я.
като разгледа докладваното от Азадухи Ов. Карагьозян Гражданско дело № 20233600100494 по описа за 2023 година

Производство по чл.5 от ЗЛС.

В исковата си молба до съда, ищецът С.А. –зам.окръжен прокурор при Окръжна прокуратура –Шумен твърди ,че ответницата А. Н. Н. страдала от деменция при болестта на Alzheimer с късно начало, като през 2020г. дементните синдроми се задълбочили. Предвид настъпилите дементни изменения А. Н. не разпознавала близките си, с нея трудно можело да се установи словесен контакт. Тя изгубила уменията си да приготви храна и да се нахрани сама, да поддържа личната си хигиена, не можела да прецени, какви медикаменти да приема и кога. А. Н. не знаела с какви доходи разполага, а определената ѝ пенсия поради заболяване получавал нейния съпруг С. А. Н., който плащал сметките и купувал всичко, необходимо за дома. От 2022г., във връзка със соматичните заболявания, които имала, А. Н. била на легло. Поради тази причина, а и с оглед заболяването от деменция грижи за нея полагали изцяло близките ѝ. Отчитайки изложеното, както и наличните по образуваната преписка в ОП - Шумен данни за здравословното състояние на А. Н. Н., ищецът счита, че са налице предпоставките на чл.336 ал.1 от ГПК във вр. чл.5 от ЗЛС за поставянето ѝ под пълно запрещение, т. к. същата страдала от душевна болест и не била в състояние да се грижи за своите работи и да защитава интересите си.

Предвид изложеното, ищецът моли съдът да постановите решение, с което да поставите под пълно запрещение ответницата А. Н. Н..

В съдебно заседание ищецът поддържа предявения иск и моли съдът да го уважи.

Ответницата А. Н. Н. в законовият срок не е депозирала отговор на исковата молба. Изслушана в съдебно заседание по реда на чл.337 ал.1 от ГПК не взема ясно

становище по иска, не отговаря на въпросите на съда и е във видимо неадекватно състояние и с нея не може да се осъществи никакъв контакт.

Съдът, след като се запозна със събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа и правна страна: От представената по делото медицинска документация се установява, че ответницата страда от „Деменция при болестта на Алцхаймер с късно начало“ и съгласно експертно решение №0616/25.03.2020г. на ТЕЛК към МБАЛ-Шумен е с 100% трайно намалена работоспособност с чужда помощ.

От показанията на разпитаните по делото двама свидетели на ищцовата страна С. А. Н. , съпруг на ответницата и С. Зжемилова А. , снаха на ответницата се установи, че ответницата от година и три месеца била лежашо болна и обездвижена . Тя не можела да пие сама вода и да се храни и разчитала за това изцяло на близките си . Не можела да поддържа личната си хигиена. Не разпознавала близките си хора , всичко правела с чужда помощ и близките ѝ я обгрижвали изцяло за всички нейни нужди . Лекарите заявили ,че тя няма да се оправи. Ответницата си говорела сама и не можела да се подписва. Не можела да контролирала физиологичните си нужди.

При така установената фактическа обстановка ,съдът достигна до следните правни изводи: Ищецът с исковата си молба е предявил иск с правно основание чл.5 ал.1 от ЗЛС ответницата да бъде поставена под пълно запрещение.

Основание за поставяне под запрещение е кумулативното наличие на двата критерия-медицински-наличието на слабоумие или душевна болест и юридически-неспособността/съответно ограничената способност/ на лицето ,поради това негово състояние да се грижи за работите си . В случая състоянието на ответницата следва да се квалифицира като придобито слабоумие по смисъла на чл.5 ал.1 от ЗЛС ,тъй като същата страда от „Деменция при болестта на Алцхаймер - с късно начало“, която се характеризира с бързо настъпващ упадък и множество неврологични разстройства , което води до невъзможност тя сама да се грижи за своите работи. Налице е дементен процес и са увредени множество функции включително памет, мислене, ориентация, разбиране, смятане, възможност за заучаване, език и съждение. Този процес е с хронично и прогресиращо естество през последните години и е налице невъзможност за самостоятелно справяне с елементарни социални дейности в дома и обществото, дори и с дозирана помощ, невъзможност за елементарно социално ангажиране и функциониране. Заболяването на ответницата има хронично протичащ и прогресиращ характер и представлява всъщност вторично т.е. придобито “слабоумие” настъпилото в старческа възраст, същото е трайно, не търпи значителни медикаментозни корекции и обратно развитие в смисъла на оздравителен процес – и в този смисъл това състояние ,като заболяване , не дава на ответницата възможност да разполага с психична/ интелектуална/ и волева поведенческа годност да се грижи сама за своите работи и да защитава сама интересите си. Тя е изцяло зависима за всички дейности от чужда помощ, не осъзнава действителността и не разбира, какво ѝ се говори.

Предвид гореизложеното съдът счита ,че ответницата в състоянието в което се

намира не може да полага грижи за себе си и да защитава своите интереси.

Поради това следва предявеният иск по чл.5, ал.1 от ЗЛС да бъде уважен и ответницата да бъде поставена под пълно запрещение, като ѝ бъдат определени настойник, заместник настойник и двама съветници от органа по настойничество и попечителство при Община Каолиново.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Поставя под пълно запрещение А. Н. Н. с ЕГН *****, от с.Г.....

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на решението препис от същото да се изпрати на органа по настойничество и попечителство при Община Каолиново за назначаване на настойник, заместник настойник и двама съветници по реда на чл.156 от Семейния кодекс.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____